

SETMANARI IL·L·STRAT DE LITERATURA NOVAS Y ANUNGIS

Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya

SURT LOS DISSAPTES

Director: **D. JOAN BRÚ SANCLEMENT**

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
Carrer de las Cabras, 13, según.
Bussó à la escala.

PREUS DE CADA NÚMERO:

Número corrent. . . . 0'10 Ptas.
» atrassat. . . . 0'15 »
» » pera
los no suscrits. . . . 0'20 »

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

En Barcelona. Ptas. 2 trimestre.
Fora ciutat. . . » 2 »
Extranjer y
Ultramar. . . » 10 l' any.

Debém á la amabilitat de son autor lo poder avuy insertar la valenta poesia que segueix, llegida en lo Teatro Romea en la funció del día 28, dedicada als héroes de la guerra d' Atrica del any 1859.

ALS VOLUNTARIS CATALANS

Héroes inmortals, salut.
Són los de la barretina
qu' heu estat d' Espanya escut,
sempre que 'l moro ha volgut
intentar la nostra ruina.

Vegeusels aquí, son ells,
ab quals mans la nostra encaxa;
són los de colradas pells
que van empunyá 'ls fusells
contra 'ls de turbant y faixa.

Mireulos: Sos cabells blancs
diuhen clar qu' eran jovent
quan van aná, braus y franchs,
á umplir golas de barranchs
de sanch de moresca gent.

Els són lo vivent recort
d' aquella guerra gloriosa
que vá du nostra honra á port,
perque hi van rentá', ab brau cor,
una taca ignominiosa.

Els hi éran dins d' aquell doll
de ferro, y plom y metralla,
que de morts feyan xipoll,
tornant mar de sanch sadoll
l' ample camp de la batalla.

Els vos podran explicar
com lo brau general Prim
la bandera vá empunyar,

per las motxillas salvar
de las grapas del muslim.

Els vos podran fer memoria
del valor y la sabiesa
d' en O'dónell, quan, per gloria
de la nostra pátria historia,
va dúr la guerrera empresa.

A ell, á Echagüe, y als que feyan
l' estol de braus generals
que davant la mort sonreyan,
tement, los moros los veyan
com temém als temporals.

Tal com cáurehi un llamp puga,
caygueren al moresch camp.
Lo que, per sort malestruga,
vá avuy á pas de tortuga,
llavors queya com un llamp.

Ressonava la corneta,
comensava la batalla,
burxava la bayoneta,
y brunzia com sageta,
de la Mort la impia dalla.

Y després, damunt las ruinas
y 'ls morts del camp del combat,
lluhian las barretinas
com rosellas carmesinas
damunt d' un camp ja segat.

Aixis Wad-Ras y Tetuan
y Castillejos, van sér
corona de fet tan gran,
qu' encara avuy, ab espant,
se 'n recorda 'l mon enter.

Per só-es qu' ara, que ja han vist
insultar nostra bandera
los creyents en Jesucrist,

fills d' Espanya, ab lo cor trist
per embestida tan fèra,

brollarán de nostras llars
voluntaris tant valents,
que, com nous almogavars,
y essent astres lluminars
de glórias mes resplandents,

volant, per lograr l' hassanya
de fer del moro la ruina
encenent l' oy que 'ns afanya,
tornará la barretina
á salvar l' honra d' Espanya

Honra que será venjada
dessota del ardent sol
de l' Africa recremada,
per la valenta pitrada
del exèrcit espanyol.

FREDERICH SOLER

NOVÉ PETIT CONCURS

CONVOCATORIA Y BASES

Torném á convocar als nostres col·laboradors en particular y á tots los escriptors en general á nou concurs.

Aquesta vegada demaném una *FABULETA*; podrà ser jocosa ó sèria, segons lo gust de cada autor, y la Redacció de *LO TEATRO REGIONAL*, sens dar preferència al género literari, triará aquella que en son concepte reuneixi més qualitats dignas d' estima.

Lo premi consistirà en un exemplar de la obra *Cuentos Populares Catalans* per lo Dtor. D. Francisco de S. Maspons y Labrós, magníficament encuadernat á lo *Bibliófil*.

Totas las composicions anirán firmadas per los respectius autors y deurán enviarse en plech tancat á nostra Administració: Cabras, 13, 2.^{pn}, 1.ª avans del dia 21 del present mes de Novembre, y lo fallo donat per nostra Redacció, veurá la llum en lo número 95 de *LO TEATRO REGIONAL*.

Novembre, 1893.—El Secretari, *J. Ximeno*.

CASAT DE POCH.—Monólech en prosa, original de D. Miquel Roca. Estrenat en la nit del 29 del passat en la Reunió Familiar Pitarra.

Demostra l' autor d' aquest monólech, estar dotat de bonas condicions pera 'l teatro, ja que s' hi nota originalitat, demostrant sapiguer treurer partit fins del limitat còrcol d' aquest género d' obras.

La concurrència aplaudí repetidas vegadas essent demanat l' autor ab insistència.

X.

EN LO CAMP - SANT

(MEDITACIÓ)

Lluny de la boja tebre de la gloria humana, lluny del orgull y las vanitats mundanals dorm, en son desert de verdor lo tétich Camp-Sant, hont pera sempre descansa la vil materia del home sens l' ànima que lo poetisava y lo feya ser *algo*.

En aquest palau de la Mort acaba lo indomable; los vivents han volgut rodejarlo de ridiculas pompas, pero á pesar d' ellas será sempre lo fi de totas las cosas, l' enemich d' aqueixas galas mateixas.

¿Per qué han de serhi si també las destruhceix lo temps?

En lo Camp-Sant tot te fi, res pot haverhi que sia durader; los homens y las galas en éll s' hi oblidan y 's tornan pols qu e lo vent escampa en remolins.

Los verdosos sálzers llensan en son entorn ruijims de gotas de rosada per los desmayes de sas brancas; son, sens dupte, aqueixas gotas las llágrimas de las ànimas dels morts.

Ab impotent magestat los negrosos xiprers mouhen al empeny de la ventada sa silueta, y entre sos tupits branquillóns las aus nocturnas hi cercan un abrigall mentres avansa lo crepúscol vespertí y creix la turbonada.

Quan lo remor de la tempesta amayna no s' ou ni un burgit proper, ni una rialla eixida de frescals llavis, ni un crit de goig d' un cor jove...

¿Tot es silenci y pau eterna!

Lo jorn dels morts arriba; son *aquejarre* comensa, y á voltas sota las llosas dels sepulcres talment pareix sentirhi un butzinament semblant al que fá l' aixám d' abellas dintre del rúsch.

¿Pareix un planyívol gemech dels amortallats!...

Entre tant l' herbey del cementiri, besat per la brisa suau que rellisca entre las ombas de las creus, sembla que s' estarrufi.

Las flors de las tombas exhalan sos modestos olors. ¿Pobras companyonas dels difunts! Ab sa flayre incensan los marbrenchs casals dels que may més han de tornar á la vida.

Los morts també tenen sas dehesas; també hi creixen las flors en los jardins del Camp-Sant.

¿Lo Camp-Sant!... En éll hi ha l' arquimesa hont hi guardan los segles tot un esbart d' historias d' amor, tot un arxiu de poemas de fé y de patria...

En éll va á plorarhi tothom lo recort de quí un jorn fou vida latent, carn animada, ser y esperit.

La pudrida materia dorm en l' antre de la terra. L' ànima ha abandonat la materia pera no ofegarse en son llot.

¿En lo Camp-Sant s' hi cerca la imatge del mateix Deu... l' home! Son cor se converteix en pols; la existencia humana, orgulls, vanitats tontas, glórias positivas ó enmatllevadas, riquesas ruíns ó noblas... tot desapareix sota la terra que durant anys y més anys nos ha donat la vida.

La misteriosa quietut esglaya

Sols l' acuellada alegre que passa per damunt las puntas dels xiprers, (tal volta pera distreurer l' esperit condolgut del visitant,) llensa sas armoniosas xerradissas al vent, portant d' eix modo un rápit brill de vida en lo palau de la Mort, anomenat Camp-Sant,... camp de quietut y repós pels segles dels segles.

J. AYNÉ RABELL.

INTIMA

Sempre; sempre mon cor, que per aymarte
no mes á tú, y á cap mes altra dona
Deu va posá en lo pit que l' empresona,
per objecte ha tingut sols adorarte;
fins ans de que jo hagués porut parlarte:
puig que cuan era nin ja t' estimava;
cuan era nin, qu' encar no 't coneixia;
cuan jo encare ignorava
que ton alé embaumava
l' aura plahent que mon respir nutria.

Y es cert que t' estimava ja llavoras,
perque, si algunas horas
estava ab ma companya idolatrada
la soletat, la imaginació meva
sedenta de bellesas seductoras,
forjava 's sense treva
ab ratllas ideals, encisadoras,
un tipo divinal; una criatura
de bondat plena, com lo lliu pura.

Feya ella mos encants y mas delicias
cuan entre ruvolets front meu la veyá;
y allí... ah!.. si n' hi feya
tot' hora de caricias!...
de tendras amoretas, si n' hi deya!...

Y després, gran, com cuan petitet era,
al tipo imaginari,
per mi ab realitat vera,
qu' un jorn creá ma ardenta fantasia
y al temps va en mi grabarhi
ab lo buri de la meva follia,
cult he donat en el secret santuari
que humil entre 'ls replechs del cor s' amaga.

Y aquella imatge vaga
fins no fa encara molt, vá en tú eos pendre
lo jorn que 't conegui; mentres mirantme,
tos ulls en flama viva van encendre
l' amor qu' está abrassantme

Desd' aquell dia sols per tú suspiro:
en cada gracia teva, una n' hi admiro
d' aquella verje hermosa;
en cada gesto hi veig un' obra santa,
y 'm semblas, contemplante,
l' ideal mateix en que ma ment febroza
no mes pensanthi gosa.
En tú hi adoro á n' ell, y á n' ell l' adoro
igual qu' en ma infantesa
qu' en quant á n' aquet punt, ni mica anyoro;
y així, ab la vehemencia y la te dresa
que de mon cor ayment á l' hora 'n brota,
t' estima ab sant amor ma ánima tota.

Per 'xó 't dich que ta imatge benehida,
de niu ja idolatrada...
per 'xó 't dich que mon cor, dolsa estimada,
fou teu y ro mes teu tota ma vida!

C. MAS. (JORDI MONTSERRAT)

INTIMA

De rosas vaig fer un dia
una corona preciosa
y al colocala á la llosa
en que descansa ma aymia,
sentí en mon cor greu ferida,
al recordar aquell jorn
que cubrint de flors son front
caigué en terra defallida.

P. ROVELLAT.

CATALUNYA

ALMENARA.—Lo pilar

LO MUNICIPAL

Nang!... Nang!... Nang!...

—Las tres!... Que largo que se 'm fa el temps...
Las tres... y encare no son las cuatro. Ya estoy cansat de *passechar* desde la plaza de Sant Just al carrer de Basea, y del carrer de Basea á la plaza de Sant Just. Siempre el mateix... siempre de pié... Vamos qu' es una vida muy arrastrada!

—¡Hola, señora Pepa!

—¿Que tal, Sanchez, que diu de bo?

—Res... es dir res, la dona...

—¿Qué potser la te malalta?

—No; però está en la cama... Es alló de que Dios da...

—Ah, ja entench! Vol dir, que...

—Si; ayer tuve que anar á corre-cuyta á buscar la comadrona... Por cierto que me pasó un cas muy *orichinal*.

—Oh, y are que diu de casos, ¿qué no ho sab?

—No pas todo.

—L' Antonia, ¿sab l' Antonia?... Aquella que gasta pentinat per tot dia y va sempre tan ben vestida y empolvada... la manyana, home, la manyana.

—Ah, ja: dice que mañana...

—No, *hombra*, no. La dona del manyá.

—Ah! La senyora Josepha.

—Ella prou s' ho fa dir de senyora, però...

—Peró; qué?

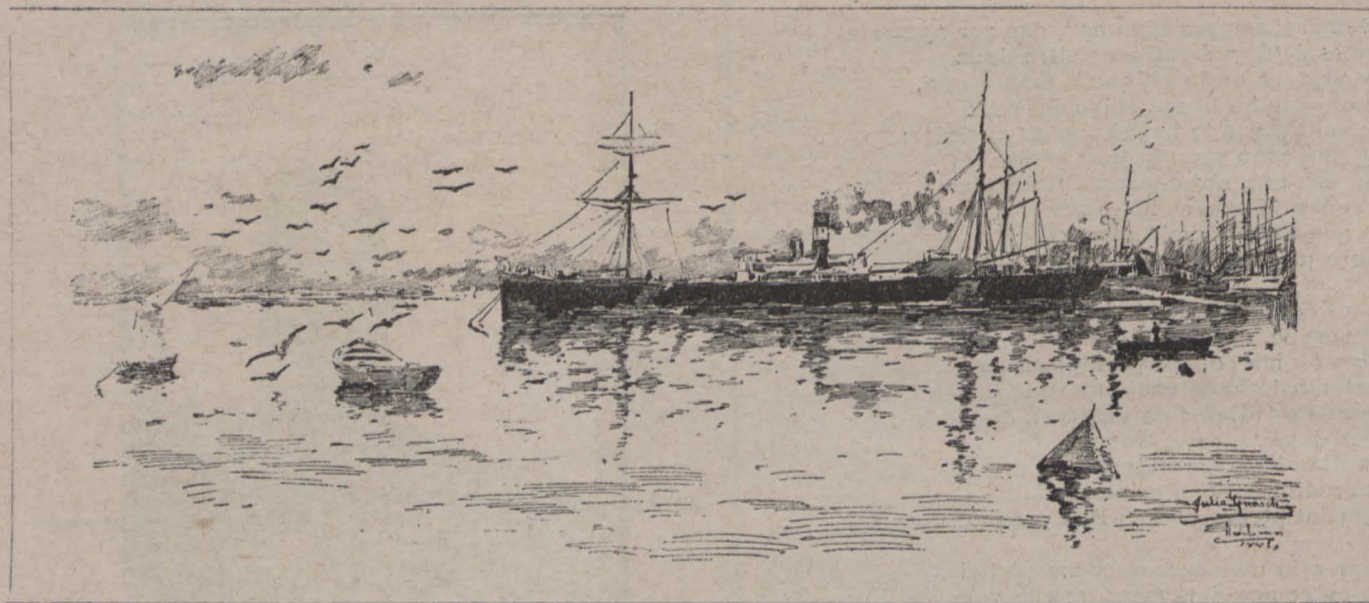
—Que no ho ha estat *may en sa vida* Pues sí, com li deya, l' altre dia van moure un gran escándol á casa seva. A la quenta lo marit va anar á fer un *re-miendo* y al tornar va trobarla ab...

—Un home.

—Sí; un d' aquets que diu que busca la riqueza oculta..

—Vosté sempre llechint lo diari. ¿Qué tal, qué diu de los sucesos de Melilla?

MARINA

CUADRO de Juli Guasch

—¿Qué vol qué diga, sant cristiá, que vol que diga... Son uns bárbaros aquella gent. No tenen *aducació*, ni modos, ni vergonya... Ahont s' ha vist fer lo que ells fan! Ahont s' ha vist!

—No se sulfure usté, tómeselo á la broma, haga como yo, res me fa res.

—Oh, vosté ray, ja hi está acostumat á pëndresho á la fresca Però jo; jo, que soch un honrado ciudadano, no puch mirarho aixís com aixís. Al pensar que quan la toma de Tetuán podían matarme!

—Caramba! Y cómo se va librar?

—Me vaig librar... perquè no 'm vaig moure de casa.

—Sí, es lo mejor modo de no pendre mal.

—Peró are; are qu' estabam los espanyols sense fer res ni pensar mal, que 'ns vinguin de tras cantó á buscarnos las pessigollas, aixó es indigne, aixó no pot tolerarse, aixó...

—Pero diga, vosté, señor Pere, ¿quín perjudici pot darli á vosté aquesta guerra?

—¿Quín perjudici pot dar-me? ¿Sab quín? Lo d' estar esposat á morir.

—Sí, però pot librarse fent lo mateix que l' altre vegada, no 's mogui de casa.

—¡Municipal! ¡Municipal! ¡Corri, cuyti'!...

—¿Qué ya?

—Al carrer de Lladó, un home ha clavat una navajada á sa muller!

—Voy, voy corrents. (Jo pogués fer com lo señor Pere, no mourem de casa.)

—¿Que es eso? ¿Que hace aquí tanta gente? ¿Donde está el municipal de punto?

—L' hem buscat per tot arreu y no l' hem trobat.

—¡Ira de Dios!... En fin, veamos que ha sido.

—¡A la órden, señor Despatxo!

—Por milagro salí ileso. Tome usté el número de este coche y cítelo á la Comandancia

—Peró qué ha pasado?

—Iba dentro de mi coche cuando de pronto oigo gran estrépito, una de estas jardineras había pasado rozando junto las ruedas de mi coche.

—¡Si que ha sido milagro que usté se haya salvado.

—Ya lo creo Con que ya lo sabe, quiero que se le de un castigo ejemplar.

—Así se cumplirá. A la órden!

—¿Dónde estaba usté, á las cuatro de la tarde? ¡Conteste pronto!

—Pues estaba, señor cabo, auxiliando á una señora que...

—Nada, nada... Déjese usté de auxilios. ¿No supo usté que en la calle de Jaime 1.º una jardinera...

—Sí, es vritat, però no vaig darli ninguna importancia, y por eso pensé que lo primero, primero.

—Lo primero á veces ha de ser lo segundo. Sepa usté que se trataba de un concejal.

—Pero?

—No hay pero que valga, con otra como esta deja V. el uniforme. ¡Entiende usté!

—Entiendo, señor cabo.

—Adios.

—Bona nit, señor cabo.

Ja ho veuhem, y després dirán que no servimos para res!

SALVADOR BONAVÍA.

A LA MEMORIA

DEL INTREPIT GENERAL MARGALIO

Descansa en pau, ¡oh militar intrépito!
 que vas donar ta sanch pera la pátria
 mostrant qu' encar hi han homes que conservan
 son valor exemplar per la batalla.
 Descansa en pau, combatidor insigne
 modelo d' honradés, nou almogaver,
 que si en mal hora 't van llevar la vida
 encara resta gent per defensarte.

J. TARRÉ Y R.

CATALUNYA

BARCELONA.—Interior de la Catedral.

DESENGANY

Ja fá més de cuaranta anys
que busco felicitat;
he passat molts desenganys
y encara no la hi trobat.

A. P. FUENTES.

A UNA INGRATA

Si ma ànima pogués ton cor robarte
en lloch dei qu' ara té,
de tant que l'aymaria, no 'l deixava
ni ab la mort que vingués.

J. CONANGLA FONTANILLES.

CANTARS

¿Veus aquell estel que brilla?
Es l' estel del meu amor.
Mentres brilli haig d' estimarte.
¡Si 's fon 's fondra mon cor!

JOSEPH ESCACHS Y VIVED.

Es inútil que remendis
los esboranchs de la xarxa,
perque se amallan los cors
tan sols al sentir com cantas.

JOSEPH ALEMANY BORRÁS.

De las noyas d' aquest poble
cap com la que rondo jo;
festeja ab mi y ab sis altres
y encara plega dejorn.

ANGEL ROMANTICH.

SANS.—Diumenge per la tarde en la funció que 's celebrá en lo local de la Societat coral La Harmonia, se doná una representació de la comedia en un acte, *Sense sogra* de Aulés, que obtingué ajustada execució per part de las Sras. Cardalda, Alentorn y Balestroni y los Srs. Roig, Muntané y molt especialment del Sr. Mir.

A

SANT MARTÍ DE PROVENSAIS.—En lo Cassino Familiar dissapte al vespre se doná una representació de *Las joyas de la Roser* y *L' ase del hortolá* ab molt bona execució, especialment la pessa per part de la Sra.

Varela y Srs. Botey, Pujol, Pons, Ballester, Montcunill y nens Ballester.

B.

MASNOU.—En uns programats redactats en catalá s' anunciava la vetllada verificada en lo Centre Católich, en la nit del 28 del passat.

En la primera part se llegiren poesias de varis autors. Ademés se cantaren duas *Ave-Maria*, una d' Alart y l' altre de Gounod, que foren aplaudidas en estrém per l' escullida concurrencia qu' omplia lo local.

Acabada la primera part lo senyor Rector de la vila, pronunciá un senzill y magnífich discurs de gracias, que fou calurosament aplaudit.

En la segona part se posá en escena la divertida pessa en un acte y en vers, de S. Albanell, denominada *A caball d' un gos* la qual fou desempenyada ab molt acert per los aficionats Srs. Bert, Lloveras, Verdaguer, Calls, Pagés, Maresma, Feu y Casanovas.

En fi, l' acte resultá brillantíssim, digne de tant distingida societat

J. P. T.

BLANES.—En lo saló del «Primer Casino de Blanes» tingué lloch la nit del 31 del prop passat Octubre, una vetllada literari-dramàtic musical que reuní en dit saló una distingida concurrència que aplaudi abentussiasme los treballs.

Se llegiren composicions de las Sras. Paler y Trulló, del Srs. Castells, Cortils y Vieta, Planas y Font, Riera y Bertran, Ribas Carreras y Ubach y Vinyeta.

Resaltà sobre 'ls demés treballs un improvisat recort als voluntaris catalans que anaren al Africa lo any seixanta, pronunciat por lo jove D. Joan Ribas Carreras.

En lo teatro que improvisaren uns quants joves aficionats se representá una pessa en un acte qual cesempenyo fou regular, demostrant quan no altre cosa lo bon desitj de que están animats dits joves.

Donaren mes atractius á la festa tocant pessos al piano, recitant hermosas poesias las Srtas. Pepita Valentí, Avelina Penco y Emilia Cortils.

La festa acabá ab un ball de Societat.

J. A. B.

SABADELL.—Dimecres la companyia del Teatro Rómea doná duas funcions en lo Teatro Euterpe d' aquesta població. Posaren en escena las obras en tres actes, *La flor de la montanya* y *Lo mohiment continuo* y las pessos *Bon Jan qui paga* y *Pintura fi de sigle*. En la execució que feu acertadissima, hi fregueren part la Sra. Clemente (A.) y los Srs. Capdevila, Soler, Goula, Pinós, Martí, Santolaria y Gumá.

F.

DE HEINE

Me 'n han destrossat lo cor,
me 'n han fet malbé la cara,
ab sas caricias los uns,
ab sas rancunias los altres.

M' han enmatz'nat lo pà,
l' aygua m' han envenenada,
ab sas caricias los uns,
ab sas rancunias los altres.

Pero aquella que m' ha dat
totas las penas juntadas,
ni me 'n ha tingut rencor,
ni tampoch m' ha aymat encare.

F. MARIO.

Com costum de cada any, la present setmana teatral ha quedat al domini de D. Juan Tenorio. Per aquest motiu las novetats teatrals son un mito, tant, que podriam passar de llarch y esperar á que tots los Comendadors se determinessin d' un cop á no mourers de sus lechos de piedra ó que las Ineses diguessin la última paraula sobre's alló de que *Dios perdona á D. Juan al pié de su sepultura*.

Pero ja que no hi ha mes remey, y confiant que al igual que las castanyas hagin pogut pahir l' anterior preámbul, passo á notificarlos lo dels següents teatros:

ROMEA.—Diumenge passat, las dos representacions de *Las Francesillas* proporcionaren altrás tants plens extraordinaris en los que abundaren los aplausos.

TIVOLI.—Avuy comensa la companyia de sarsuela, ab la *reprisse* de *El siglo que viene*, aquell espectacle tant rich de aparato y propietat, que tant agradá la temporada d' hivern passada.

NOVETATS.—Després de la fuga dels *Tenorios*, segons noticias, los estrenos s' anirán succehint ab molta assiduhitat, abundant molt los de obras catalanas.

ELDORADO.—*Lo duo de l' Africana* es la novetat teatral del dia. Ab tot y tractarse de aquest favorecut teatro, no recordém haverhi vist ab tanta continuïtat uns plens tan colossals.

GRAN VIA.—En lo *Tenorio* s' estrená una bonica decoració de cementiri. Sembla que ara entrarà aquest teatro de plé en la serie d' estrenos, cosa que creyém molt convenient, ja que si 's vol que 'l públich respongui bé, deuen oferirseli més novetats que las donadas fins ara.

CIRCO ECUESTRE.—*El Rey que rabió* ha proporcionat bons plens y molts aplausos, cosa merescuda per que l' obra s' ha cantat ab afinació y galanura com pocas vegadas.

Y confiant que desaparecut lo interregne de Tenorios, castanyas y panellets, podrá trobar en sa cartera notas més interessants, se despedeix avuy aquest de sos lectors humil servidor

LABRUGUERA.

DUPTE

No sé si haig de plorá ó riurer,
si só victima ó só crim,
ni sé si morim per viurer
ó bé si al néixer morim.

JOAN RIVAS PUIGVERT.

—Las planas del folletí del present número son de la 9 á la 16 de la comedia en un acte *La feyna d' en Jafá*.

Com diguerem en lo número passat, á continuació d' aquesta seguirá la preciosa comedia en tres actes *Los Aucellets*.

—Ab gran éxit ha tingut lloch á Cádiz l' estreno del drama *La Dolores*.

Ha sigut posat en escena per la companyia del Sr. Delgado, de quina execució aixís com també de l' obra, fa grans elogis la premsa d' aquella localitat.

—Italia es una de las naciones dont hi regna major preocupació contra 'l número 13. En alguns teatros s' ha suprimit de las butacas y palcos. Com per exemple, en lo Teatro Real de Turin, y ara, de poch, en lo Goldoni de Liorna, ha sigut substituït ab lo 12 bis.

—Durant aquets últims dias s' han repartit en alguns teatros d' aquesta ciutat, uns mocadors en los que hi van estampats diferents anuncis.

Es aquest un sistema que causa efecte per lo molt original que resulta y que recomaném als que vinga.

—Aviat s' estrenarà en lo Teatro Gran-via la traducció catalana de la comedia de E. Ibsen que du per títol *Nora*.

—Dissapte pròxim la Societat Foment Regional de la veïna població de Sant Martí de Provensals inaugurarà un nou teatro. Se posarán en escena la comedia en tres actes *Las joyas de la Roser* y las en un acte *De panxa al sol* y *A la prevenció*.

—La funció donada dissapte passat per la tarde en lo Teatro Novetats, á fi de recullir fondos pera la Societat «La Creu Roja», se vegé concorregudíssima. Las companyías del Principal, Eldorado, Romea y Novetats representaren una obra cada una ab molt lluhiment.

—La «Associació de Coros de Clavé» está organisant una gran festival, baix la direcció de D. Joan Goula (fill), que tindrà lloch lo diumenge 12 del corrent ab l' objecte de reunir fondos pera auxiliar als ferits en l' actual campanya de Melilla.

—Lo distingit tenor Sr. Valero está contractat pera la temporada d' hivern en lo Teatro de Sant Carlos de Nápol.

—Hem rebut imprés lo monólech *Justicia Humana!* original de D. M. Serra Castells y de quin estreno donarem ja comte.

Gracias per l' atenció.

—La Societat «Centre Cómich Barcelonés» que dona sas funcions los dijous en lo Teatro Granvia, ha publicat lo cartell de un certámen baix las següents condicions:

1.ª Se concedirá una preciosa OBRA DE ART, en terra cuyta, de un de nostres millors escultors catalans, á la més ben rebuda producció dramática catalana en un acte, ja siga en vers, ja en prosa.

2.ª Se admeterán á la administració del TEATRO GRANVIA, totas las pessas, comedias y saynetes inédits que s' hi presentin y que vagin dirigidas al Sr. Secretari del CENTRE CÒMICH BARCELONÉS, fins lo 31 de Desembre del corrent any.

3.ª La Junta escullirá tres obras de entre totas las inéditas que 's presentin y se estrenarán á la vegada, pel mateix número de ordre que hagin sigut rebudas, lo dia *Primer de Febrer de 1894*, sent guanyadora del premi, la que obtinga millor éxit, ó siga la que 'l públich rebí ab més bon agrado.

4.ª Cada obra ha de anar acompanyada de un plech obert, ab lo títol, lema, nom y domicili del autor.

5.ª Los títols y lemas de las tres obras escullidas se publicarán set días avans del Certámen y á n' els autors se 'ls ho farà assaber per medi d' ofici del Secretari del CENTRE.

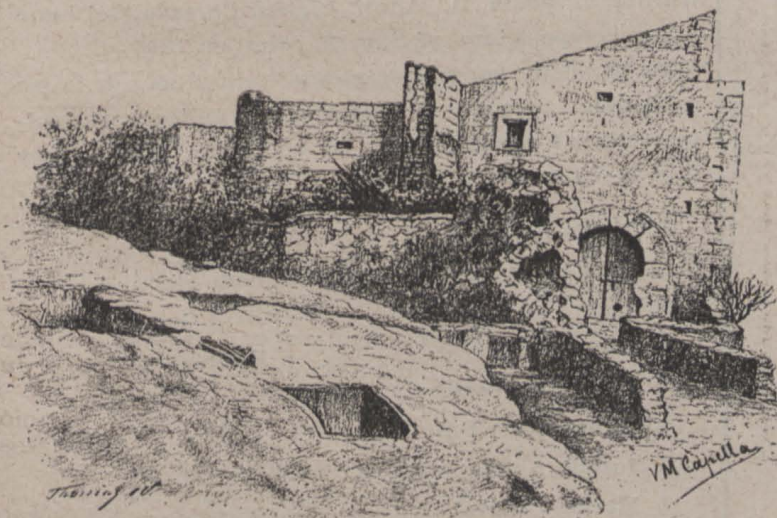
6.ª Los autors de las tres obras escullidas tenen obció, cada un, á deu butacas y un palco, per lo dia del estreno.

7.ª Lo nom del premiat se publicará set días després del Certámen, en lo que 's verificará la segona representació de la obra y se li farà entrega del premi al acabar l' acte.

8.ª Lo CENTRE CÒMICH BARCELONÉS se reserva los drets de propietat del dia del estreno de las tres obras que entrarán en concurs y las tres representacions següents de la premiada, després de las quals, tornarán á ser propietat del mateix autor.

CATALUNYA

QUADRET

ARAMPRUNYÁ.—Castell

Las llegúms han mort d' aixut,
 los grans al grané 's malmentan,
 los únichs ceps qu' ha deixat
 l' invasora filoxera,
 han llevat poch y d' est poch,
 las ayguas molt ne podreixan
 y per rahó dels traciats,
 si encar un xich de vi queda,
 te de restá en los cellers
 puig no 'n vol Fransa ni América.
 Los guany's van minvant á mida
 que los impostos aumentan,
 ensenyorintse dels pobles
 la famélica miseria
 ¡Quin i' ern tant trist s' atansa
 pels que viuhen de la terra!

[JOAN RIBAS CARRERA.]

AVIS

Avuy dissapte y demá diumenge son los dos últims dias concedits pera encuadernar as obras publicadas fins al present, en Lo Teatro Regional.

AMOROSA

¿Duptas de ma malaltia?
 Duptas, encar, si es d' amor?
 Per estar fora de duptes
 fem cambi de nostres cors.

MANUEL ESPUNYA.

XARADAS

I
 (PENSAMENTS)

L' amor es una ferida que deleita total cuan es cicatrisada pel bálсам del mateix, ó mateixa que l' ha inferit.

La fidelitat es un tres-cinq-vuit que favoreix molt set una dona: en cambi si no posseheix dita qualitat, resulta una dona tres-cuatrecinch-sis-set.

Una sogra que no busqui rahons al seu gendre, pot apiicarsell detrás la paraula sogra, altre paraula formada de las sílabas primera y segona de la solució d' aquesta xarada.

JEP DE L' HOSTIA.

II

Un prima-girat-quart-hu-dos-tres-cinch á la tot va regalar en Fermin.

P. ROVELLAT

TARJETA

FIDEL PUNTÍ

SEGURA.

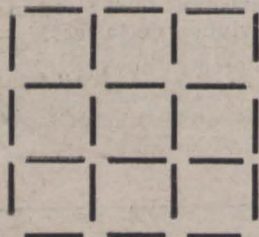
Formar ab aquestas lletras lo nom d' una producció catalana.

MUDANSA

La tot ahí al demati
 va comprar à n' els encants
 una total de las grans
 per la noya d' en Magí.

CINTET BARRERA Y CARGOL.

ENDEVINALLA

* Per fer aquest joch s' agafan mistos y 's posen tal com marca 'l di-tuix formant aquets sis cuadros. Lo joch consisteix en treurer quatre mistos y que quedin cinch cuadros iguals que aquestos, sense que sobri ni falti cap misto.

JOSEPH ARRÓ,

Las solucions en lo número próxim.

AVIS

Tots quants presentin en nostra Administració, las solucions de tots los Enigmas de aquest numero. tindran obció al premi consistient aquesta vegada en una obra dramática catalana, pera lo cual s' estableixen las següents condicions: S' admeterán las solucions desde la sortida del número fins á las cinch de la tarde del dilluns. Cada plech contenint ditas solucions se li darà lo número d' orde de sa presentació; á las set de la tarde del dit dilluns se verificarà un sorteig y lo plech qual número resulti premiat, aquell haurá obtingut lo premi.

Cada plech deu anar acompanyat de unas cubiertas de aquest número.

Solucions als Enigmas insertats en lo núm. 90

XARADA I.—A-ma-dor.

II.—Or-fe-o.

ANAGRAMA.—Ramon-Roman.

TARGETA.—La Boja-Angel Guimerà.

CONVERSA.—Nau.

GEROGLIFICH.—Com més punxas més punxadas.

Correspongué la sort al plech firmat per Lluís Viola qui pot passar á recullir lo premi.

La Correspondencia en lo número próxim.

COMPLEMENT

ACASSA

era la paraula que faltava al vers publicat.

Correspon á la composició *L' aucell de passada* del malhaurat poeta D. Adolf Blanch Cortada, del tomo de sas composicions, página 19, editat en 1888.

De papeletas varem rebren moltíssimas més de lo que pensavam. Algunas ab extravagants aplicacions, mol-tas de ben buscadas; y nou d' acertadas rebudas per l' orde següent:

D. Mateu Balina	de Barcelona.
» Joan Ribas Puigvert	» Sant Martí de P.
» Joan Via	» Sant Gervasi.
» Ramon Mas.	» Barcelona.
» Joseph M. Petx.	» »
» Joseph Serra Dalmau	» »
» Joseph Alemany Borrás	» Blanes.
» Mariano Salvat	» Barcelona.
» Joseph Gaspar Monclús	» »

Lo premi ofert de 10 rals correspon al primer d' aquets senyors y referent als demés hem pres l' acort d' obsequiarlos regalantlos á cada hú un volúm de la Biblioteca Popular Catalana á escullir entre 'ls VI que s' han publicat.

En lo número próxim anirá altre Joch de Complement.